

פרשת במדבר – חג השבועות

מגילת רות היא אידיליה מופלאה שזורה בחוטי חן וחסד, הפועלת על נפש הקורא בקסמי השלוח הגדולה הנסוכה עליה. ועל שם מי נקרא ספר חמד זה? ..
על שם נערה מואביה, בת העם השנא על ישראל: "לא יבוא מואבי בקהל ה'".
לפי חז"ל היתה רות בתו של עגלון מלך מואב שהציק לישראל שנים רבות, ודוקא אותה יעדה ההשגחה העליונה להיות האם של שושלת בית דוד.
מדוע?
רות מסמלת את האידיאל של אהבה ונאמנות, של מסירות ושל דבקות במתים ובחיים.
אבותינו שהתרשמו מאישיותה יוצאת הדופן, קיבלו אותה בלבביות אל חיק האומה כאחת האימהות: "יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהן את בית ישראל".
רחל ולאה אמהות בית ישראל, ורות האם של מלכות בית דוד.
(מתוך: ממעין האגדה א. ארזי)

פרשת שבוע – אליאב לזר

שבת פרשת במדבר		ימי החול	
הדלקת נרות	19:12	זמן תפילין / טלית	04:42←04:45
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:09←09:10
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:15	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:37←19:33
צאת השבת	20:10	ערבית	20:10

אחות תורנית שבת – חגית קאופמן. חג – הילרי יום טוב

שבת
שלום

כאשר יחננו כן יסעו

בפרשתנו מופיע סדר חניית השבטים סביב המשכן, במבנה הגנה צבאי, חלוקת השבטים בשלוש הצלעות. בצלעות המערבית, הצפונית והמזרחית, יש קשר ברור בין השבטים המצויים בכל צלע. בצד מזרח נמצאים יהודה יששכר וזבולון- שלושת בני לאה הקטנים, בצד מערב אנו מוצאים את בני רחל- אפרים, מנשה ובנימין. ואילו בצפון שלושה מבני השפחות- דן אשר ונפתלי. הצלע הדרומית אלו שלושת בני לאה הגדולים, אלא ששבט לוי הוחלף בשבט גד. האם יש כאן מסגרת ברורה, בדומה לשאר צלעות המחנה? לדעתי - לא. אלו שלושת השבטים שלא נכנסו לתוך מסגרת כלשהי, והתנהלותם בעתיד, תהיה חריגה (מה שקרוי היום חשיבה מחוץ לקופסה).

תחילת היציאה מהמסגרת, אנו מוצאים ערב הכניסה לארץ, כאשר מבקשים בני ראובן וגד להשאר לגור בעבר הירדן. אבל גם לאחר שקיבלו את מבוקשם, אנו רואים שהתנהגותם חריגה ביחס לשבטים האחרים, בספר דברי הימים א' פרק ה', מסופר כיצד הרחיבו את גבולם, בתקופת המלך שאול: **יח "בני-ראובן וגדי וחצי שבט-מנשה, מן-בני-חל, אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת, ולמדי מלחמה--ארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות ושישים, יצאי צבא. ויעשו מלחמה, עם-ההגריאים, ויטור ונפיש, ונודב. ויעזרו עליהם--וינתנו בידם ההגריאים, וכל שעמקם: כי לאלקים זעקו, במלחמה, ונעתור להם, כי-בטחו בו. וישבו מקניהם, גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף, וחמורים, אלפים; ונפש אדם, מאה אלף. כי-חללים רבים נפלו, כי מהאלקים המלחמה; וישבו תחתיהם, עד-הגלח".**

על החלק השלישי בצלע, שמעון, מסופר בדברי הימים א' ד' **לט "ויילכו למבוא גדר, עד למזרח הגיא, לבקש מרעה, לצאנם. וימצאו מרעה, שמן וטוב, והארץ רחבת ידיים, ושקטת ושלחה: כי מן-חם, הישבים שם לפנים. ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך-יהודה, ויכו את-אחליהם ואת-המענינים אשר נמצאו-שמה ויחרימם עד-היום הזה, וישבו, תחתיהם: כי-מרעה לצאנם, שם. ומהם מן-בני שמעון, הלכו להר שעיר, אנשים, חמש מאות; ופלטה ונערה ורפה וציאל, בני ישעי בראשם. ויכו, את-שארית הפלטה לעמלק; וישבו שם, עד היום הזה."**

אמנם גם על שבט דן אנו קוראים בספר שופטים שהלך לחפש לו נחלה, אבל ההבדל בין דן, שכבש לו נחלה נוספת, שעשה זאת בתקופת ההתנחלות, ואילו שבטי עבר הירדן ושמעון עשו זאת בתקופת המלוכה.

יוצא איפה ששלושת השבטים הללו הרחיבו את גבולות הארץ, כאשר נזקקו למרעה נוסף, הרבה מעבר לגבולות הארץ המוכרים לנו. אנו רואים כאן גילוי יוזמה שבטי, וביצוע, ללא פניה למלך לעזרה. האם התנהגות זו צמחה בפרשתנו, כאשר שלושת שבטים אלו הבינו ש"אין מסגרת"? או שמראש, אלו שלא התאימו למסגרת, היו בקבוצת ה"בלתי ממוסגרים"? על זה אין לי תשובה.

אשר אפרון

לדקלה וצדיאל אינמרט מלי טוב להולדת הבן
לרחל אינמרט להולדת הנכד, לאאולה וליפא להולדת הנין
ולכל המשפחה - איחולים למחנות ונחת!

חג שבועות חג המצות

השנה נחגוג את חג השבועות מיד עם צאתה של שבת. לכן ראיתי לנכון להאיר על כמה הלכות אקטואליות במציאות לא שכיחה זו.

1. אין לערוך הכנות משבת לחג ('ערוב תבשילין' מניחים רק כאשר החג קודם לשבת), לכן:
 - א. אין להכין אוכל בשבת לסעודות החג.
 - ב. אין להניח על הפלטה מאכלים לסעודת החג.
 - ג. את שולחן החג ניתן לערוך רק לאחר צאת השבת.
 - ד. הדלקת נרות חג תעשה רק לאחר צאת השבת.
2. את ההכנות לחג ניתן להתחיל בשעה 10:20 לאחר אמירת '**ברוך המבדיל בין קודש לקודש**' (שו"ע או"ח סימן רצט, משנה ברורה ס"ק לו). תפילת ערבית תתקיים בשעה 20:20 כדי לאפשר להתחיל ולחמם אוכל ולהגיע לתפילת החג.
3. ראוי להתפלל מנחה גדולה בשבת זו ולהקדים את זמן סעודה שלישית לפני 16:40. מי שלא הספיק לאכול סעודה שלישית עד זמן זה יאכל רק מעט לחם כדי שיוכל לכבד את החג באכילה ושתיה (רמ"א או"ח סימן תקכט, א).
4. על מנת שנוכל להדליק נרות או לבשל בליל החג יש להשאיר אש כבר מיום שישי. רצוי להשתמש בנר של 36-48 שעות (ולא בנרות זכרון הרגילים).
5. את נרות החג אין להדביק לפמוטות אפילו בחג. ניתן להשתמש בנרונים או להכין נרות חג כבר ביום שישי.
6. בתפילת ליל חג השבועות מבדילים ע"י אמירת 'ותודיענו'. מי ששכח לומר 'ותודיענו' אינו חוזר, אלא יסתפק בהבדלה שיעשה בקידוש בתחילת הסעודה (ביאור הלכה סימן רצד, ד"ה 'ואם טעה').
7. הקידוש בליל החג כולל גם הבדלה של צאת שבת בסימן **יקנה"ז** (נין=בורא פרי הגפן, קידוש, נר=בורא מאורי האש, הבדלה, זמן=שהחיינו) כמופיע במחזורי התפילה ובסידורים. זהו נוסח שאינו נאמר תדיר, לכן מומלץ לומר את הקידוש וההבדלה מתוך הכתב על מנת שלא לטעות.
8. אין להדליק נר הבדלה רגיל (אבוקה) בליל החג מכיוון שאי אפשר לכבותו ביום טוב. את ברכת 'בורא מאורי האש' נברך על נרות החג או על האש שהדלקנו ביום שישי. כדי ליצור אבוקה אפשר לחבר גפרור לנר לפני הברכה ולהניח אותו שיכבה מעצמו. יש שנהגו לברך על נרות החג ללא יצירת אבוקה (שמירת שבת כהלכתה חלק ב, פרק סב סעיף יח).
9. בכל מוצ"ש מברכים על הבשמים על מנת להשיב את הדעת עם עזיבתה של הנשמה היתירה. בהבדלה זו שנאמרת בליל החג, בתחילת הסעודה, **לא נהגו לברך על הבשמים**. מאכלי החג המיוחדים הם המיישבים את הדעת (תוספות על מסכת ביצה דף לג ע"ב).
10. הדלקת אש ע"י העברה מותרת ביו"ט רק להדלקה שיש בה צורך (בישול, חימום, אור). הנוהגים להדליק נר נשמה ביום אמירת 'זכור' לע"נ קרוביהם, לא ידליקו את נר הנשמה במוצ"ש אלא ידליקו נר של 48 שעות כבר ביום שישי. מי ששכח להדליק נר זיכרון לפני השבת יכול להדליק לאחר כניסת החג (שו"ע או"ח סימן תקיד, ה ובביאור הלכה ד"ה 'נר של בטלה').
11. מנהג ישראל לעסוק בליל החג בדברי תורה כל הלילה ולעמוד ולהתפלל תפילת ותיקין.

מי שהיה עַר כל הלילה אינו יכול לברך את כל הברכות שמברכים לפני התפילה, ולכן יש לנהוג כך :

- א. נטילת ידיים – נטילה ללא ברכה. אם התפנה בבית הכסא לפני התפילה – יטול ויברך יעל נטילת ידיים וברכת 'אשר יצר' (מ"ב סימן ד, ס"ק ל).
 - ב. ברכת 'א-להי נשמה' וברכת 'המעביר שינה מעיני' – ישמע מאחר שישן (מ"ב סימן מו, ס"ק כד).
 - ג. ברכות התורה – אם ישן ביום השבת שלפני החג יכול לברך בעצמו. אם לא ישן מהלילה הקודם – ישמע מאחר שישן (מ"ב סימן מז, ס"ק כח).
 12. התירה התורה להכין ולבשל ביום טוב לצורך סעודת החג, לכן במהלך החג מותר לבשל לצורך החג. את הגז יש להדליק מנר שהודלק בערב שבת (נר נשמה).
 13. במהלך הבישול ניתן להגביר או להנמיך את השלהבת לצורך התבשיל (שיתבשל יותר או שלא יישרף).
 14. בגמר הבישול אין לכבות את האש ע"י סיבוב כפתור הגז, מכיוון שכיבוי האש לא נעשה לצורך אוכל נפש. כיצד בכל זאת ניתן לסגור את האש לאחר הבישול?
אמנם כיבוי שלא לצורך 'אוכל נפש' אסור ביום טוב, אבל גרם כיבוי – מותר. אציע שתי אפשרויות כיצד לכבות את האש בדרך היתר :
א. הרתחת מים בפינג'אן לצורך הכנת קפה, תה או בישול ביצים. כאשר המים ירתחו ויעלו על גדותיהם הם יכבו את האש, ואז ניתן לסגור את כפתור הגז. אין להרתיח מים לצורך כיבוי בלבד.
ב. סגירת הברז של בלון הגז מחוץ לבית (לאחר כמה שניות האש תכבה. לא לשכוח לסגור את כפתור הגז בבית לאחר כיבוי האש).
 15. יש להיערך ולכוון את שעוני השבת של המזגנים ושל המאור למשך ימי השבת והחג. במהלך השבת והחג ניתן לשנות את זיזי שעון השבת בתנאים המפורטים בהמשך.
- בשבת – מותר להאריך את המצב הקיים. כלומר, במצב בו כרגע האור/המזגן פועל ואנו מעוניינים להאריך את זמן פעולתו, ניתן לעשות זאת ע"י הרמת הזיזים הרלוונטיים. וכן, במצב בו כרגע האור/המזגן כבוי ואנו מעוניינים להאריך את המצב הקיים ולאחר את מועד ההדלקה, ניתן לעשות זאת ע"י הורדת הזיזים הרלוונטיים. אין אפשרות לקצר את המצב הנוכחי (לגרום לכיבוי מוקדם או להדלקה מוקדמת).
- בחג – מותר גם לגרום להדלקה מוקדמת של האור/המזגן, וכן לגרום לכיבוי מוקדם (יביע אומר חלק ג סימן יז, יט).

אֲזַ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת, פְּרוֹשׁ עֲנָשׁוֹן וּמִתֵּן שְׂכָרָן.

אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת מְזַקְקוֹת שְׂבָעִתִּים, צְרוּפוֹת כִּכְסָף וּבְחוֹנוֹת פְּזָהָב.

אֲהוּבִים שְׁמֵרוֹם, עֲמוּסִים חֻקְרוֹם, בְּכָל לֵב נִצְרוֹם, בְּחֻכְמָה דָּרְשׁוֹם.

אֶת אֱלֹהֵי תִזְכֹּר לָנוּ אֱ-לֹהֵי מַעֲזָנוּ, וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ.

עֲלִיוֹנִים שְׂשׂוֹ וְתַחְתּוֹנִים עֲלִזוֹ, בְּקִבְלַת תּוֹרָה הַתְּנוּבָה מְסִינִי.

תֹּאֵר כָּלָה מְאֹד נִתְעַלָּה, בְּקִבְלַת יוֹם זֶה עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים.

(פיוט לחג השבועות)

על מילות רות מנקודת מבט של הרק כרנצ – מפקד פא'ור הצבאי

ארבעה קטעים לארבעת פרקי המגילה

מהדלת האחורית:

היא מגיעה אחרי שבעים שנות קומוניזם, או שגילתה בלב דרום אמריקה קשר ליהדות כשסבא שלה נמצא על ערש דווי. הוא מגיע מגרמניה, סבא אחד ניצול שואה וסבא שני חייל בצבא הנאצי.

היא מגיעה משדי מואב, מהמקום הרחוק ביותר. לא מדובר על כניסה קלה משביל ראשי שלשמאלו שדרת ברושים ודלת מסתובבת ונינוחה, מדובר בכניסה לעם ישראל מהדלת האחורית, מסמטה צדדית, מההרים במדבר שרואים ממזרח לים-המלח – מהסיפורים שכמעט כולנו הצלחנו לשכוח. שם רות מתחילה לכתוב את הסיפור שלה, מוקפת בפסימיות. בעלה, אחיו וחמיה מתים, וחמותה נעמי – שם שהנועם והנוחות מסתתרים בתוכו – הופכת למרא. נתן אלטרמן ידע לתאר זאת כשתיאר את העץ שעומד על אם הדרך, אין ציץ ואין תפוח.

אבל באדם שרוצה להתגייר מסתתר כוח אדיר שקשה לעמוד בו – אהבה. אהבתה של רות לנעמי לא יודעת גבול, ובאשר תלך, היא תלך איתה, היא תחלוק איתה את עמה, את אלוקיה ואפילו את מקום קבורתה. בשביל נעמי היא מוכנה להתגייס לצבא, לשרת בכל גזרותיו, לצאת לקורס קצינים ולקחת חלק בכל הסוגיות החברתיות והדתיות של מדינת ישראל.

את הכניסה מהדלת האחורית היא הופכת למוקד הכוח שלה. נתן אלטרמן ידע לכתוב יפה גם את המשך סיפורו של העץ – על אם הדרך עץ נכרת, נכרת ויהי לתורן. תורן, שירגש את כולנו ויוביל את רות למחזות אגדיים.

לחפש שייכות:

אחת השאלות הגדולות ביותר בעולם הגיור היא שאלת השייכות. רות נעה באיטיות בין השיבולים, והיא לא רק מלקטת את מזונה – היא מחפשת את המקום שאליו היא שייכת בתוך השדה – נערה שהגיעה ממואב חסרת כל ורוצה מעט מזון לה ולחמותה, חלקת שמיים, בית.

גרגרי החיטה נאספים, ויחד איתם החיים בחברת יהודה. היא מזיעה ועובדת קשה, וסביבה – החברה – שאר הנערים והנערות שעובדים בשדה, שקוצרים את הרווחים, שמלקטים את העוללים, שעוברים ומחלקים מים לאנשים.

שם היא מרגישה אבודה. איש לא רואה את הנערה שלחייה אדמו מעבודה קשה, איש לא עוצר לראות אותה – את אשת הגשם שמתכווצת במעילה.

איש אינו רואה את העולה מאוקראינה שמלקט כל שקל כדי להצליח לשכור דירת שותפים, החייל ששר בגאווה "נפש יהודי הומייה" למרות שהמשפט הזה מגלגל בתוכו עולמות שלמים של מורכבות.

איש לא רואה אותה, עד שמגיע המנהיג, עד שמגיע בועז. כל חברה צריכה את הבועז שלה, את מי שינהל אותה, ושמילה אחת שלו תוכל לכוון את מצפני המוסר בחזרה לצפון. כשהוא שואל את נערו מי זאת, הוא משיב שמדובר ב"נערה מואביה", כאילו היא עדיין לא חלק מ...

אבל בועז לא מתנהג אליה כחסרת חלק. הוא עושה את ההפך. הוא מבהיר לה שהיא שייכת, שלא תלך ללקט בשדה אחר, כי זה השדה שלה, כי לשם היא שייכת.

בועז יודע לזהות את הייחוד של המתגיירת האמיצה, את החסד הגדול שעשתה לחמותה, והוא משנה את יחס החברה כלפיה. מעכשיו איש לא יפגע בה, מעכשיו היא תוכל להרגיש שייכת. כשהחברה מקבלת את המתגייר – השייכות מתחילה.

לא רק מילים:

אין לה אופציה להישאר פאסיבית. זו לא רות. זו לא דרכה. אם זו הייתה דרכה, היא לא הייתה מתחתנת עם אדם יהודי שהיגר למואב, ולא הייתה נאבקת להישאר עם נעמי, גם כשהפכה למרה. היא לא הייתה יורדת לשדה ומלקטת שיבולים בשמש הקופחת, ובוודאי שלא הייתה נשכבת למרגלותיו של בועז.

אם אברהם אבינו היה נשאר פסיבי, הוא מעולם לא היה עוזב את חרן בשביל צו ליבו שהכריח אותו: "לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך", משה רבנו לא היה רודף אחרי השה הקטן ונגלה לעיני הסנה הבורע, דוד המלך לא היה נלחם בגוליית (וגם לא היה נולד), נתן שרנסקי לא היה נואם בפני בית-המשפט הסובייטי ונגזר לשבי בשביל חזונו הציוני, חיילים בודדים לא היו עולים לארץ כדי לשרת במקום המשמעותי ביותר בשבילם ומרגישים שהמולדת היא מקום שהם מעולם לא ראו. אנשים לא היו עושים מאמץ גדול ומשנים לא מעט מאורח חייהם כדי לקיים את צו ליבם - להיות יהודים.

אבל זו דרכה של רות, זו דרכם של המתגיירים. לא הספיק לה לומר 'עמך עמי וא-לוהיך א-לוהיי', בשביל השייכות הזו היא גם עושה, שלב אחרי שלב, אתגר אחרי אתגר. בסוף המאמץ היא מקבלת מבועז את ההבטחה, שישה שעורים, כמו שישה ימי עבודה קשים, שבסופם תגיע השבת, בסופם תגיע התקווה, וגם רות תממש את צו ליבה.

הכניסה הראשית:

סיום הרמוני. התינוק בחיקה של נעמי, רות טובה לה משבעה בנים, ומרות ובוועז יצא דוד המלך. בשלב זה צריך להגיע 'אבל', צריכה להיראות תמונה מורכבת שלא מסתירה את הקשיים – קשיי ההתאקלמות של המתגייר בתוך הקהילה שלו, היחס הלא פשוט שהחברה לעתים משדרת לו, דילמת השייכות בין עברו למה שקיבל על עצמו, מרד אבשלום, פיצול הממלכות.

אבל...

במגילת רות בוחרים לוותר על ה'אבלי'. נותנים לנו סיום מושלם ויפה שמעטות האגדות שמתחרות בו, כאילו מצווים אותנו להתעלם לרגע מהקשיים, לעצום עיניים לשנייה ולא לראות את המורכבות שבכל מה שקורה

מסביבה של רות. לרגע אחד לשכוח שכל הסיפור הזה התחיל ממוות. ממחלה וכליון, מרעב שאילץ את אלימלך לעזוב את הארץ, משנים של גלות ואנטישמיות, מהגולה הקפואה בסיביר הקומוניסטית.

כי יש כאן רגע גדול שאסור לנו לפספס. זהו הרגע שכל מתגייר חווה. זה הרגע שלו. הרגע שרק שלו, שבשבילו נברא העולם. כשתחושת השייכות שתמיד היתה לוטה בערפל נעשית ברורה וחדה כמו ברק, הדמעות שזורדות כשיאמר 'שמע ישראל', הרגע שיצא מהמקווה נוטף כולו ומאושר, ההבנה הפשוטה שהוא בפנים, שממנו יצא דוד המלך.

רות המואבייה, ואתה כל מתגייר, נכנסים לעם ישראל דרך הדלת האחורית. הם סיפור של שנות גלות שמחפש את דרכו לחזור לנרטיב העצום של עם ישראל. אבל סוף סיפורם הוא מהכניסה הראשית של עם ישראל. הם אלו שמראים לנו את הדרך, שנותנים לנו את היכולת להאמין שיש גאולה לעולם, שיש דת מוסרית, שיש תקווה לסוף טוב.

הם מספרים יותר טוב מכולם את סיפורו של העם היהודי – סיפור על גיור וחסד.

הלמנה לקידוש

בשמחה גדולה אנו מזמינים את הציבור לקידוש לרגל הולדת בתנו **עמית - חיה**.
השבת, פרשת במדבר, לאחר מניין שני, על הדשא שמול ביתנו בשכונת
הקרווילות ליד בית שקמה.

קואל בשמחה - נצחא ואשר נאטנברג

לערצין 3 במרץ 2018

(פרק ראשון: טרום הגעה)

גרעין צבר הינה תכנית השייכת לתנועת הצופים ומיועדת לצעירים וצעירות מחו"ל שעולים לארץ, מקבלים ת.ז. ישראלית ומשרתים בצבא כחיילים בודדים שירות צבאי כמעט מלא (תלוי גיל בעת הגיוס). החניכים מגיעים לקיבוצים הקולטים באוגוסט, עוברים אולפן עברית, מיונים לקראת השירות הצבאי וגיבוש אינטנסיבי כקבוצה, תקופה זו נקראת "פרק הקליטה" ובה ירכשו את הכלים שבע"ה יעזרו להם לצלוח את תקופת השירות ואת ההשתלבות בחיים האזרחיים בארץ עם תום השירות הצבאי. לתוכנית אחוזי הצלחה מרשימים בכל הארץ- וגם אצלנו. מתוך 40 חניכים בשני הגרעינים שהיו כאן מאז 2011, 30 חיים בארץ, מעל עשרה נישאו כבר וכולם לומדים ועובדים בכל רחבי הארץ.

על פי החלטת הקיבוץ אמורה להגיע בקיץ קבוצת גרעין צבר נוספת לסעד. השנה תגיע אי"ה קבוצה גדולה מאוד (כשלושים חניכים, רובם מארצות אנגלו-סכסיות) והם יגורו כאן, בבניין גרעין צבר (בין המשפחתון לבית תיכון). מתוך נסיון, החיבור שלהם לקיבוץ- על כל הגורמים השלובים בו, הינו משמעותי ביותר ומשפיע על המשך חייהם בארץ (גם אם אף אחד לא בחר לחיות בקיבוץ בשלב זה של חייו). במהלך שהותם בסעד נזדקק לעזרת הקהילה ביצירת תחושת שייכות, בסיוע באירועים בחיי הגרעין, בסתם חיוך על השביל וגם כמשפחות מארחות: לארוחות שבת, להשתתפות בטקסים בצבא ולקשר משמעותי ואישי המסייע בהקלת הגעגועים למשפחה הרחוקה.

הצוות שיעבוד עם הגרעין כולל את אורלי וידס ורונית ברט. בפרק הקליטה יחברו אלינו גם מדריך (מהקיבוץ) ושתי משקי"ות שמספק לנו הצבא. יחד נדאג לתוכנית החינוכית והחברתית, נחבר בינם ובין אנשי הקהילה ונעמוד בקשר עם הצופים, גורמים בצבא ומשרדי הממשלה השונים ע"מ להקל עליהם בכל הנדרש.

ערב הסברה יערך למשפחות השוקלות אירוח. תאריך מדויק יפורסם בהמשך.

בשאלות והרשמה לאירוח ניתן לפנות לאחת משתינו :

אורלי וידס - 052-5454860

רונית ברט - 052-6446889

אזכרה

במלאת שנה לפטירת אימנו **רחל סימון**

נעלה לקברה ביום חמישי י' בסיוון, 24.5.18, בשעה 18.00

לאחר מכן נתכנס במועדון לחבר : נאמר דברים לזכרה, נשיר לכבודה

ושרית יודקה-אוקון שניהלה את "מרכז בארות בנגב", תראה לנו את המצגת :

"צעד אחר סעד" - על ההתיישבות היהודית בנגב שאמא הייתה שותפה לה

החברים מוזמנים

המשפחה

”הוי כל צאצא לכו לאימ” (ישעיהו נ”ה א)

מים – למה, מתי, איך וכמה? כל השאלות עם טיפים ותשובות!

נמשלו דברי תורה למים – מה מים חיים לעולם, כך דברי תורה חיים לעולם, שנאמר: ”כי חיים הם למוצאיהם” (משלי ד כב).

לכבוד חג השבועות, זמן מתן תורתנו, תורת חיים

ולקראת הקיץ, שבע”ה יגיע, ויביא איתו שמחה וימים יפים – בחרתי לכתוב על מים וחשיבותם לבריאות מיטבית.

מים הם חיים, והחיים הם מים. הגוף שלנו מורכב למעלה מ 65% מים. המח שלנו מכיל למעלה מ 80% מים. ומכאן ברור שמים הם מהמרכיבים החיוניים ביותר בחיינו, והם נחשבים בהחלט לרכיב תזונתי עבור גופנו.

אנו מחויבים לספק לגוף מים עבור שלל הפעולות שעליו לבצע, כשכל מערכת בגוף, ולכל פעולה ותהליך – המים נצרכים, והם חלק בלתי נפרד מכלל תהליכי קיום החיים.

כשמדובר על ניקוי רעלים, בשגרה ובוודאי בתהליך ניקוי מובנה, שתיית מים היא אחת ההנחיות הראשונות, אם לא הראשונה במעלה – להצלחת התהליך ולניקוי רקמות אמיתי, יעיל ונכון.

למה מים כל כך חשובים?

- המים מסייעים בהתחדשות תאים ורקמות בגוף.
- המים מהווים מרכיב חשוב במספר עצום של תגובות כימיות, אנזימתיות והורמונאליות הקורות בכל תא ותא בגוף.
- המים משמשים נְשָׁאִים של חומרים חיוניים מגוונים בנוזלי הגוף השונים וגם מובילים פסולת מאיברי הגוף אל איברי ההפרשה.
- מים אחראים ומעורבים בכל פעולה בגוף, כולל עיכול, ספיגת מזון והפרשת פסולת, מחזור הדם, פעילות מוחית, התפתחות וגדילה, וכל הפעילויות הנעשות בתוך התא, החדרת חומרים, הזנה וסילוק רעלים.

מה קורה אם לא שותים?

- שתייה לא מספקת (או שתיית משקאות משתנים, כמו קפה וכו', שרק גוזלים מים מהגוף!) מזיקה ביותר, ויש לה השלכות מגוונות, לטווח המיידי ולטווח הרחוק.
- עייפות, חוסר חיוניות, חולשה, סחרור, חשיבה לא ממוקדת או קושי בריכוז, כאבי ראש, הפרעות בעיכול, עצירות, נפיחות, כבדות, ריח רע מהגוף, קושי לרדת במשקל ואף אכילה יתרה והשמנה ועוד ועוד..
- מחסור במים יגרור פגיעה בתהליכי הזנה של תאי הגוף ורקמות, החל משיער הראש ועד ללב, למוח ולשאר איברים חשובים מאד!

- שתייה לא מספקת לא מאפשרת לגוף להוביל חומרי הזנה אל אתרי ספיגתם, שם הם נחוצים, ולא פחות חמור – העדר מים בכמות מספקת משבשת את פינוי הפסולת והרעלים מהדם ומהתאים.

אז, מה שותים?

- **מים, כמובן!** מים נקיים, טבעיים, ללא תוספות של חומרי טעם או חומרים סינטטיים אחרים (כלומר, לא שתייה קלה, לא דיאט, לא מים מעורבבים עם תרכיזים, לא קפה, נס קפה או שאר משקאות מכילי קפאין).
- מומלץ מאוד להפוך את השתייה שלנו לצורת **צריכה של חומרים טבעיים** הפועלים לטובה על הגוף. כי אם כבר שותים אז שיהיה לזה עוד תוספת בריאותית!
- לכן כדאי להכין **חליטות מצמחים** (אם אין בנמצא צמחים טריים או מיובשים, אפשר גם להכין חליטות מתיונים של צמחים). את החליטות אפשר לצנן ולשתות גם קר, בקיץ זו אפשרות מעולה להפוך את המים לטעימים יותר, מרוויים יותר ומועילים יותר – וכך לשתות יותר.
- מומלץ גם להכין **מים מועשרים**. זו אגב, הצורה החביבה עליי לשתיית מים כשמתחילים הימים החמים. מים מועשרים הם מים עם פיסות ירק ועלים, שמקנים למים העשרה מינרלית וחיוניות ייחודית וכמובן גם טעם רענן וטעים.
- אין ממש מתכון למים כאלה, אבל אם רוצים יש באתר שלי הסבר קצר ופשוט איך להעשיר מים בקלי קלות.
- כדאי להתרגל ל**שתות מים פושרים, בטמפרטורת החדר, או מים חמימים או קרירים** – אך לא רותחים ולא קפואים. מים רותחים (מעל ל 65 מעלות) פוגעים ברקמת הוושט ועלולים לגרום אפילו למחלות! מים קפואים וקרים מאד מצננים את הטמפרטורה המיטבית שבקיבה, ובכך מפריים את האיזון הטבעי שנחוץ לעיכול טוב ומוצלח.

כמה שותים?

- שאלת השאלות... והתשובה לה תלויה במשקל, ברמת הפעילות, בסוג ובאופי של האכילה, במצב בריאותי (למשל בהריון יש לשתות יותר) ובעונת השנה.
- אפשר לקבוע באופן גס כי על כל מבוגר לשתות **לפחות 8-10 כוסות מים ביום**, וזה לא ביום חם... (האינדיקציה הכי טובה היא צבע השתן).
 - ברור שכשפעילים יותר או שחם בחוץ ומאבדים נוזלים בהזעה – חייבים להשלים את הפערים ולשתות בהתאם ולרווייה.
 - כדאי לקחת בחשבון ששתיית יותר מ 2 כוסות בבת אחת לא באמת מועילה לגוף, היות והמים אינם נספגים לתוכו, הם מיד מופרשים (בשתן). לכן יש **לשתות במרווחים** של לפחות 15 דקות, בין כוס לכוס – על מנת לתת למים להיספג, ולגוף לאזן נכונה את הכמויות.

- כמו בכל דבר, גם בנושא שתיית מים – לא להגזים! למעלה משתיית 3-4 ליטר ביום זו כנראה הפרזה שלא תועיל, אלא תזיק!

מתי שותים?

- **לאורך כל היום!** החל מהקימה ועד השינה!
- ממליצה להרגיל את הגוף לשתיית **2 כוסות מים עם היקיצה**, ולאחר מכן בכל שעה-שעה וחצי לשתות כוס מים אחת.
- כדאי ממש **לשים לב לתחושת הצמא!** זו תחושה שהרבה פעמים מתערבת לנו עם תחושת רעב או רצון לאכילה. ולכן ממליצה בחום: כשאתם נתקפים רעב פתאומי, שאיננו במקומו (למשל, זמן לא רב אחרי אכילה טובה או בשעות מאוחרות בלילה) – ייתכן וזו בכלל תחושת צמא! אז שתו כוס של מים, המתינו כמה דקות טובות, ואז בדקו שוב אם זהו אכן רעב גופני אמיתי, או אולי הגוף מאותת שהוא רוצה לשתות....
- (הערה: ויכול להיות שזה בכלל הרגש שתובע את צרכיו – אבל זה כבר נושא למאמר מעמיק אחר, שבע"ה עוד אכתוב עליו)
- **מומלץ מאוד שלא לשתות כמויות מים בזמן האכילה.** רצוי להמעיט במים עם האוכל על מנת שלא למהול את החומצה המעכלת שבקיבה. במקרה כזה המים מפריעים לתהליך פירוק המזון ומשבשים את העיכול בכלל.
- כדי להיות פחות צמאים בזמן האוכל – פתחו תמיד את הארוחה ב**ירקות חיים וטריים**, ושלבם בכל אכילה ירקות ופירות שלהם תכולת רבה של נוזלים (גם מרקים יועילו כאן מאד).
- חשוב לדעת שמזון מטוגן, יבש, קלוי, מעובד ומתועש, המכיל הרבה שומנים, סוכר, מלח וחומרי טעם סינטטיים – יוצר צמא גדול, שלא לטובה! ולכן כדאי (בכלל) להמעיט או להימנע ממזונות מזיקים כאלה. נעדיף תמיד מזון טרי, חי ובריא, שמכיל גם מים באופן טבעי.

אז שתו, לרוויה, בשמחה, מים - שהם מקור חיים!

לבריאות וחג שמח –

רחל סמי

דאח'נאק אייר

כיוון שבהמשך מופיעה מסה ארוכה בנושא החינוך - ננסה לתמצת עד כמה שניתן ולשתף אתכם רק בקצרה בכמה דברים מיוחדים שהתרחשו באייר :

לקראת יום העצמאות ה-70 ילדי אי-וי' קישטו את הקבוץ בבלונים בכחול-לבן - תרומת המועצה.

החטיביסטים העמידו דוכן לקישוט קלנועיות בכחול-לבן לכבוד יום העצמאות.

התיכון שמעו שיחה לקראת יום השואה מפי חיים הרצל ובהמשך החודש התחדשו בציוד וריהוט חדשים למועדון.

מדורות ל"ג בעומר הובלו ע"י מדריכי בני-עקיבא ומדריכות הבתים הכוללים בעזרת הורים. השנה המדורות היו מינימליות עקב מזג האוויר. הילדים היו מאוכזבים בהתחלה, אך התאוששו מהר והצליחו להרים את המורל בעזרת שלל הפעילויות.

גולת הכותרת של המדורות השנה היתה סיפורים מסביב למדורה שסיפרו אורחים מיוחדים על חוויותיהם מהקמת המדינה והשנים הראשונות של המדינה לכבוד שנת ה-70. תודה לכרמלה קום, דודה זהבי, חנן גולן, צ'פי רויך, ודני ברט שהצטרפו למדורות של הילדים, סיפרו ושרו איתם וקרבו אליהם את ההסטוריה שלנו.

מאי שייך החינוך הלה?

מחשבות על מקומה של מערכת החינוך החברתי בקהילה

ביום שלישי שעבר השתתפנו נחום ואני ביום עיון מטעם הקב"ד שעסק במקומה של מערכת החינוך החברתי בקהילה. את היום פתחה הרצאתו ד"ר אדם הישראלי, איש חינוך וקיבוצניק, שעסקה בקשר בין החינוך החברתי לקהילה. למעשה הוא רואה במערכת החינוך את המרחב בו "מתאמנים" הילדים בחיי חברה לאור ערכי הקהילה, וסופגים את הערכים הללו, כאשר בהווה המערכת מהווה גורם קהילתי מלכד ובמבט לעתיד - שם צומח דור ההמשך של הקהילה. הדברים התחברו למחשבות שמעסיקות אותי כבר זמן מה..

בפסח האחרון מלאו שנתיים לתפקידי כמנהלת מערכת החינוך החברתי. זהו פרק זמן המאפשר פרספקטיבה ובד בבד מציף שאלות ומחשבות.

קודם לכן - סיפור :

לפני כשנה, פנה אלי חבר ותיק ויקר, שנכדיו כבר בוגרי המערכת ואמר לי כמה הוא אוהב לקרוא את דיווחי החינוך בעלון. הודיתי לו, ואחר-כך תהיתי לעצמי, ממה הוא נהנה? לכאורה, זה הרי כלל לא נוגע לו. נשאלת השאלה - את מי משרתת מערכת החינוך החברתי? האם היא משרתת את הורי הילדים הרשומים אליה בלבד? מהי התרומה שיש בה לכלל הקהילה?

החינוך החברתי, מהווה את התרבות הקהילתית של ילדינו, אך יש בו גם תרומה קהילתית למעגלים רחבים יותר ונראה לי כי כלל הקהילה מרוויח מקיומה של מערכת חברתית כזו: יריד צדקה בחנוכה, יריד פורים ממנו נהנים בני משק הבאים ממרחקים, הופעות בחגים וטקסים, טקס הביכורים הקהילתי, התנדבויות עם מבוגרים וילדי הגנים, שעות תרומה לקהילה ע"י החטיבה, טיפול בוונדליזם ועוד.

כיום, למעט פרויקטים ייחודיים, בני עקיבא וספריית הילדים המקבלים תקציב מיוחד מהאגודה, מערכת החינוך החברתי, קרי פעילות ההדרכה השוטפת על שלל הפעילויות שבה (ביניהן הפעילויות שהוזכרו לעיל) מושתתת ברובה המוחלט על תשלומי הורים ובתוספת של 3% תקציב מהמועצה. **משמעות הדבר היא שהחינוך החברתי בקיבוץ סעד מופרט כיום לגמרי.**

בכל הקיבוצים המופרטים (כל שכן השיתופיים) ישנה תמיכה של הקהילה לפחות ב 10% מכלל תקציב המערכת, מתוך הבנה שקיים אינטרס קהילתי בקיומה של מערכת זו.

בעודי כותבת דברים אלו, חשוב לי לציין כי בשנים האחרונות **המערכת יציבה מבחינה כלכלית**. כלומר, אינני כותבת את הדברים מתוך מצוקת המערכת הפושטת יד ולא מתוך חוסר ברירה. אני מאמינה כי תמיכה כלכלית ולו חלקית, של האגודה הקהילתית במערכת, אותה אני מבקשת עבור כולנו, היא מתוך מקום של "לכתחילה" וכי יש בתמיכה זו משמעות ומהות עמוקות יותר. כידוע, כסף מייצג סדרי עדיפויות המבטאים ערכים.

לפני שנבחן את סוגיית החינוך, נסתכל רגע על תחומים אחרים- האם היה עולה בדעתנו להפריט את התרבות הקהילתית שלנו, כך שרק מי שצורך את ארועי ועדת התרבות ישלם עליהם? דמיינו כי ועדת תרבות הייתה גובה תשלום בכניסה להצגת פורים? האם היינו רוצים שבכניסה לבריכה יגבה כסף עבור כרטיס כניסה מכל מבוגר או צעיר המגיע לבריכה?

שרותי הדת. האם היה עולה בדעתנו לומר משהו כגון: "לא ייתכן שמי שמגיע לבית הכנסת רק בשבתות ישלם עבור שרותי הדת כמו מי שמגיע לביה"כ שלוש פעמים ביום ומגיע לכל השיעורים! האם נוכל לדמיין מצב בו שיעורי הושענה רבה שלנו היו עולים כסף למשתתפים בהם?

למה אנחנו לא חושבים כך? כיוון שברור לכולנו, שהרווח של חיי תרבות ודת עשירים ומגוונים כפי שיש לנו בסעד- הוא "גדול מסך חלקיו", וגם אם אני כאדם פרטי, בפועל, לא צורך את רוב אירועי התרבות או שרותי הדת - אני נהנה מחיים בקהילה מגובשת וערכית, שיש לה הווי משותף.

מדוע אם כן, נראה לנו הגיוני כי דווקא בחינוך החברתי לא נתקיים כלל תמיכה מחברי האגודה הקהילתית? כיצד קרה כי בעוד יתר הענפים הנ"ל לא הופרטו, דווקא בתחום זה התרחשה הפרטה מלאה? ואולי, הדבר נעשה מתוך מחשבה נקודתית בלבד, לפיה ההורים צריכים לדאוג לילדיהם ומבלי להבין כי יש פה מעגלים קהילתיים רחבים יותר, הנתרמים מן המערכת!?

במסכת סנהדרין י"ז, ב', מספרים מהם היסודות עליהם עומדת עיר: "ותניא כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה: בית דין מכין ועונשין וקופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה, ובית הכנסת ובית המרחץ וביהכ"ס, רופא ואומן ולבלר (וטבח) **ומלמד תינוקות**".

ה'קינוח' הוא ב'מלמד תינוקות'. הפרשנות שלי לדבר היא כי בכדי שתהיה לעיר זכות קיום, לא פחות ממוסדות חסד, דת, אספקת שירותי רפואה וכו', נדרש שיהיה בעיר חינוך איכותי וטוב. ובתרגום חופשי של 'מלמד תינוקות' לימינו ולתפיסת עולמי, חינוך זה אינו מסתכם במוסד לימודי בלבד אלא גם בחינוך חברתי, שהוא יסוד חיוני לקיומה של קהילה, משמש בה כלב פועם, פְּחִיּוּת, התחדשות, שימור של קשר בין-דורי ועוד.

אשמח לקבל תגובות ולשמוע קולות ביחס לרעיון שהעליתי כאן.

קולולאט - הקולל le כולל - שירת האלונים בסעוד

כן, גם לנו מותר שיהיה לנו סוג של קולולל משלנו ויש סיבה למסיבה - יום הולדת 71 לסעד.

ביום שני, י"ב בתמוז, 25.6.18 נחגוג יחד את חג המשק בשירה המונית המיוחדת רק לנו.

למי שעדיין לא נחשף לתופעת שירת ההמונים הצוברת תאוצה בארץ נסביר, כי זהו רעיון הבנוי כמיזם מוזיקלי חברתי, שנוצר על מנת להפגיש אנשים מכל קצות הקשת החברתית הישראלית על שלל גווניה. הרעיון הוא לעצור את הכל לכמה שעות ופשוט לשיר - יחד. המיזם מאפשר לאנשים שלוקחים בו חלק, ליהנות מתחושה של 'יחד' דרך עשייה משותפת חווייתית. דרך הצלילים והקולות תצמח יצירה משותפת של מקהלה חברתית מלאה תקווה ואופטימיות.

בערב אחד, נפגש כולנו, נתחלק לקבוצות על פי סוגי הקול, כל קבוצה תעבוד כשעה עם מנצח על חלקה בשיר, לאחר מכן ייפגשו כל הקבוצות ויחד נשיר את השיר בהרמוניה של קולות.

מהלך הערב יצולם כך שנוכל לראות את התהליך כולו והתוצאה.

אז מה נשיר? אנחנו רוצים לשתף את הציבור בבחירת השיר, ומבקשים לשלוח לנו רעיונות לשיר שיתאים לרוח יום הולדת 71 לסעד. על השיר להיות מוכר, סוחף ומרגש.

מבין שלל ההצעות שנקבל ייבחרו 4 שירים שייבחנו ע"י צוות על פי קריטריונים מוסיקאליים (למשל, יכולת עיבוד של השיר וכד') 4 שירים אלה יועמדו להצבעה והשיר שייבחר יילמד ויושר בערב חג המשק.

את ההצעות לשירים יש לשלוח במייל לוועדת תרבות או בפתק לתא דואר של תרבות עד לתאריך ה- 30.5.18

ירושלים עיר אחת עולם ומלואו..

ביום ראשון, יום ירושלים, התקיים מופע משפחתי בניצוחו של הזמר זיו יחזקאלי ולהקתו - "תבלין ירושלמי".

המופע החגיגי התקיים ליד בית הכנסת על בימת העץ של "סוכת הבנים" שבהזדמנות זו נחנכה באופן מעשי. קהל החברים והמשפחות הצעירות שפרשו מחצלות על הדשא, נכנסו לאווירת ירושלים בעזרת השירים והניגונים על כלים מכלים שונים ומיוחדים. גם הילדים חגגו בנגינה מודרכת על דרבוקות..

נהנינו ממפגש נעים שהתקיים לאור השקיעה במזג אוויר מושלם, מהפינה החדשה שהתגלתה לנו ככמעט מושלמת לאירועים (נותרו עוד כמה השלמות..) וממופע חווייתי המחבר מזרח למערב, יהודי לארץ ישראלי ונגינה לקצב.

תודה לכל מי שהשתתף, ותודה לבני המשק על "המתנה" שמשמשת אותנו בשמחות ובעצב.

לצאת תרבות

le mien de mien de mien

המצב הביטחוני והשלכותיו

למעשה החל מערב פסח, נכנסנו לתקופה "חמה" לאור האירועים השבועיים על הגדר. לתחושת הצבא נערך בצורה טובה מאד, מה שמאפשר לנו להמשיך בשגרת חיינו כמעט ללא הפרעה. השבוע היתה עליית מדרגה בחומרת האירועים וכמובן שגם המתח מצד אנשי הקהילה עלה. תופעת "עפיפוני התבערה" לא פסחה עלינו וגם אנחנו נדרשנו לשלם את המחיר על המאבק הנמשך על זכותנו ליישב את ארצנו, גם בחלוף 70 שנה. כשאני מנתח את המציאות נראה לי, שגורם האיום מספר אחד הוא התקשורת שבחרת להעצים כל העת את האירועים וכל מי שניזון ממנה, בטוח שהחיים אצלנו בלתי נסבלים. גם התקשורת הלא פורמאלית בוואטסאפ והודעות שוא המופצות בה, מוסיפות לחרדה מיותרת. תודה לכל העוסקים במלאכה ובמיוחד לאנשי צוות הכיבוי שעמלו קשה השבוע.

מספר דגשים חשובים:

- א. **התכנסויות המוניות** – בעת התכנסות המונית (תפילה בבית הכנסת, טקס באולם וכד') אם יש "צבע אדום" ההנחיה היא להתכופף לרצפה (אם ניתן, עדיף לשכב) ולהניח ידיים על הראש. הניסיון לצאת ממקום כזה אל מיגונית סמוכה, לא רלוונטי ועלול להיות מסוכן יותר.
 - ב. **חדירה לישוב** – במקרה של חדירה לישוב ח"ו, ההנחיה היא לכבות אורות לנעול דלתות ולהיכנס למרחב המוגן ביותר. הנחיות נוספות תינתנה במסרונים לטלפונים הסלולריים.
 - ג. **מקורות מידע** – חשוב מאד להסתמך רק על הודעות מוסמכות המגיעות מאנשי צח"י, אשר עומד כל העת בקשר עם גורמי הביטחון והמועצה. כל הודעה אחרת בין אם שמעתם אותה בתקשורת ובין אם קיבלתם אותה בקבוצת וואטסאפ, אינה מוסמכת ומייצרת פעמים רבות בלבול וחששות מיותרים.
 - ד. **תקשורת** – כפי שצינו וביקשנו בעבר. בכל פנייה של גורמי תקשורת אליכם, יש להפנות אל דובר הישוב, בוקי ברט שאמון על הנושא יחד עם חברי צוות הדוברות בצח"י. ראיונות רחוב לא מתואמים לא תורמים לנו, בלשון המעטה, ולכן חשוב לפעול דרך צוות הדוברות בלבד.
 - ה. **צח"י רווחה** – מזה זמן שחיפשנו מחליפה לרותי שליון שעמדה בראש צח"י רווחה. לשמחתי, חנה אדמונית, עו"סית במקצועה, נענתה לאתגר ובימים אלה לומדת את הדברים ונכנסת לתפקיד. תודה לחנה על הנכונות ומי ייתן ולא נזדקק לפעילותו של הצוות.
 - ו. **סיוע ותמיכה** – מיותר לציין, שטבעי ומובן שבמציאות המורכבת הזו, יהיו ילדים ומבוגרים אשר יזדקקו לתמיכה וסיוע בשל העומס הנפשי וחרדות כאלה ואחרות. ניתן לפנות בכל עת לקבלת סיוע בחוסן וברווחה במועצה ואצלנו. חוסן מועצה - 08: 9941091, שרונה עו"ס - 050: 2201541, רווחה צח"י, חנה אדמונית - 052: 5363923 וצוות פרט, חגית קאופמן - 050: 3456935.
- חשוב שכולנו נגלה ערנות ורגישות חברתית ובמידת הצורך, אם ראיתם מישהו שלתחושתכם זקוק לסיוע, הפנו את תשומת ליבם של גורמי המקצוע.

מדורות ל"ג בעמר

בשל ההנחיות שיצאו מהגורמים המוסמכים היו המדורות השנה "על אש קטנה". "מעז יצא מתוק" ונדמה לי שהמציאות אפשרה לילדינו לעסוק יותר בתוכן מאשר באש. יוזמה ברוכה היתה בכיתות א' – ו' שפתחו את המדורות בסיפורי ראשונים עם ותיקי הקיבוץ. יישר כח ליוזמים ולמספרים. בשל העובדה שלא הודלקו המדורות, נותרו ערימות משטחי עץ במקומות שונים אשר יפנו בקרוב.

הנהלת הקהילה

בשעה טובה נבחרה הנהלת קהילה חדשה אשר בשבועות הקרובים תצא לדרך. אנחנו לומדים עדיין את שיטת הבחירה החדשה, אשר בא מוגשים מועמדים לבחירת הציבור בקלפי ובעתיד נשכלל את הדברים. הופתענו מכך שלא היו מועמדים צעירים מתחת לגיל 40 ובשל כך המועמדות היחידה נכנסה אוטומטית להנהלה. לאור הערה שקיבלנו, לקחנו לתשומת ליבנו את הצורך להתנהל כך שבעתיד, גם מועמד יחידי ייבחר על ידי הציבור. בהצלחה לחברי ההנהלה החדשים: אלי שליון, גיין הוך, צפרי שלומי, תרצה אורן, אליאב לזר והילה פורגס ותודה גדולה לחברים היוצאים ששימשו שנים ארוכות בתפקיד: שמחה בלס, חנוש שנון, כרמל הלפרין, סלעית לזר וגדי סמואל.

אנחנו מתעתדים לקיים אירוע הוקרה לכל המסיימים במזכירות ובהנהלת הקהילה אשר תרמו מזמנם לאורך שנים לקהילה.

מתייעלים

כדי לחסוך נייר לטובת הכיס ובריאות כדור הארץ, נתחיל לשלוח את דפי העובר ושב החודשיים של התקציב האישי בדוא"ל, החל מדפי חודש מאי. בשבוע הקרוב נשלח דרך המערכת מכתב, כדי לוודא את כתובת הדוא"ל שלכם ובשבוע הראשון של יוני נצא לדרך. לחברים מבוגרים אשר הסביבה הטכנולוגית קשה להם נאפשר לבחור להמשיך לקבל את דפי התקציב מודפסים כפי שהיה עד היום. תודה לאיילת ברנע ודני לזר שהכינו את הפלטפורמה ביחידת המחשב ולאיילת פרידלר במזכירות הטכנית, שקיבלה על עצמה את התפעול.

ברית השחייה

הפעלת בריכת השחייה הינה דבר מורכב ויקר. מכיוון שמדובר בחיי אדם, ישנה מעורבות של משרד הבריאות ומערכות הרישוי של המועצה בהפעלת הבריכה. לקראת עונת הרחצה הבאה עלינו לטובה, נדרשנו לבצע תהליך גדול של ציפוי הבריכה כתנאי להפעלתה. לצורך הגדרה מדויקת של הדרישות וליווי מקצועי של התהליך נעזרנו בניר עז, מומחה ארצי בתחום וחתנם של דליה ויצחק דן. הדר סוברי, מנהלת הבריכה, עדיאל גינזברג – מפעיל הבריכה יחד עם אתי קימלמן מקדמים את המהלך המורכב. עלות השיפוץ הגבוהה חייבה אותנו להשיג משאבים שלצערנו לא מצויים בידנו. תהליך גיוס המשאבים וציוד שצריך להגיע מחו"ל מעכבים את הביצוע ונכון לרגע זה עונת הרחצה תיפתח בע"ה, כך אנו מקווים, בתחילת יולי. גיוס מצילים לבריכות קהילתיות, הפך בשנים האחרונות לאתגר גדול. אם אתם מכירים מציל איכותי, פנו בבקשה בהקדם להדר סוברי.

ארוחת הבוקר – דו"ח מצב

אחרי שלושה חודשי ניסיון של הפעלת ארוחת הבוקר במתכונתה החדשה, תמונת המצב היא שמספר החברים שצורכים את השירות הזה עומד על כ- 12 סועדים במוצא ליום. לאור הנתונים הכלכליים, הוזלנו את מחיר הארוחה החל מחודש מאי והוא עומד על 8 ₪ לארוחה. תודה לחרות ויעקב שמפעילים את המערך. נמשיך לעקוב אחרי הדברים ונקבל החלטות בהתאם.

מתחדשים

בשבועות הקרובים, המועצה מחדשת את כל תחנות ההסעה הישנות ביישובי המועצה ומוסיפה על פי צורך, תחנות הסעה נוספות. אצלנו מחדשים את התחנה ליד חדר האוכל ומוסיפים תחנה על הכביש העוקף, במרכז שכונת שקד. את התחנה הישנה שפונתה מחדר האוכל, אנו נערכים למקם בסמוך למיגונית בשער החדש, כך שיהיה מקום המתנה נוח לטרמפיסטים בחום ובגשם.

לוח קהילה – בקשה חוזרת

פעמים רבות כבר כתבתי על הבקשה לתאם אירועים פרטיים בלוח הקהילה. אני מודה, שזו תחושה לא נעימה כאשר אזכרה של חברה/ה מתנגשים עם אירוע קהילתי כפי שקרה לנו השבוע. הדרך היחידה למנוע זאת, היא ליצור קשר עם יהל במשרד הנהלת הקהילה, ולבקש לשבץ את האירוע בלוח הקהילה שלנו, מבעוד מועד.

ימים שקטים וחג שמח עם אור התורה

נחום

לאחיינוצט ולאשר גולן, גלילה ולמה גולן ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי הבת/נכדה מסכית צב"ל שלומי
איחולים לשמחות ונחת!

לדודה זיהי ולכל המשפחה מזל טוב לנישואי הנכד
צביקה בנס של אורנה ויאיר צשהאל צב"ל צנחני
איחולים לשמחות ונחת!

לנצמה ולאשר רוטנברג ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבת צמית – חיה
איחולים לשמחות ונחת!

לרותי וחנן פינקלשטיין מזל טוב לנישואי הנכד
צמית – בנס של יאיר ואסתר ק'ה חבר צב"ל צינחני
איחולים לשמחות ולאשר!

גלילה כ"ץ מזל טוב להולדת הנין
נכד ליציל ולנדיה כ"ץ, בן לרחל-סרה ושאל
איחולים לשמחות ונחת!